

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvterek és hirdetések.

Telefon szám 34.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
Égész évre . . . . . 8 kor
Fél évre . . . . . 4 kor
Negyed évre . . . . . 2 kor
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számítanak.

Nyitlár petítóra 50 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Felolvasó szerkesztő: ZRINYI KÁROLY.	Főszerkesztő: MARGITAI JÓZSEF.	Kiadó és leptulajdonos: STRAUSZ SÁNDOR.
--	--	---

ALLELUJA!

Csodás égi mitosz, mely ide-oda két ezredéven át megújul és mintha az Ég is világosabbá, érthetőbbé akarná tenni a szent legendát: tavasz fuvalmáttól ébred, fű kiszendül, a fák rügyei kipattannak, a krisztusi barka ezüstös bolyha szimbolizálja a feltámadás keresztényünnepét.

De hát ebben a korban, melynek vannak repülőgépei, biológiai laboratoriumai, festészete, kusza zenéje, amidőn, ha akármilyen tartózkodva is, de még a tömeg ajkán is felhangzik az atheizmus: vajjon ebben a korban hiszünk-e a feltámadásban? Hiszünk-e a krisztusi legendában? A nagy kő elhengetésében? A sirból kikelt Istenember megújult életében?

A husvét megindító szent ünnepe ad erre világos feleletet. A zúgó harangzó, az élet viharában szinte közönyös lelkeknek husvét hangulata és öröme.

A keresztény tanok isteni eredetét és erejét mi sem bizonyítja jobban, minthogy még az egykor milliókron és milliókron nralkodó eszmék egyre buknak és megsemmisülnek: a közsiklára épített anyaszentegyház megáll és ha még oly szilajlú csapokd talapzatánál a kétely és ha még oly közömbös is akarna lenni az élet fordulatosa áradatában úszó hitközöny: ma inkább érezzük, mint barmokor, hogy Krisztus tanításai érthetőbbek e kor gyermekének, aki szinte megcsodálja, hogy a szocializmus magába foglaló keresztény tanok hogyan halhattak oly mélyen a názáreti tó környéki halásznépre? Hiszen a krisztusi tanok alapja az ember-szeretelen alapuló egyenlőség, mely a huszadik század szocialis törekvéseinek, mondhatjuk fundamentuma. Jóformán meg sem tudjuk érteni azt az egyszerű halásznépet, hogy tudta Judeától Galilleáig végig kísérni a köziük sarjadzó prédikációt, akinek vonzó szaván, tiszta életén és szerető szíven kívül nem volt egyebe. Szinte csodáljuk, hogy Palesztinában, ahol a római impérium még akkor tisztán ragyogott — eljöhettél az új szellem, mely az emberiséget átvezérelte és egészen új fejezetet nyitott a világtörténelemben. Hogy ez az új szellem éppen a nép legszegényebb rétegét vonta magával csodás bővüléssel, hogy a kereszténység romantizmusa éppen azt a bibliai népet vonta be, mely évezredek óta bolyongva, fanatikus meggyőződéssel ragaszkodott ősi Istenéhez.

De ahogy nem tudjuk megfejteni a keresztény szellem első terhódításait, ép oly csodálattal nézzük kétezedes fennállását és intézményét. Es bármennyire sajogjuk azt,

hogy a modern eszmeárnyalatok kiölik a hitet: amint egy-egy keresztény nagyobb ünnepe következik, éreznünk kell, hogy a kereszténység isteni műve szilárdul áll és megbirkózik még minden ellentétes eszmével, a természettudományok szabadgondolkodó hadával, a vésszesen mutatkozó hitközönyvel is. Ma, amikor minden tradíció, minden hagyomány és uralkodó eszme kénytelen a kor lázadó szellemével alkudni, átformálódni vagy megszűnni: ma a feltámadást hirdető harangzó több lelket érint meg, emel Ég felé, mint valaha!

Jövel husvét! Töltsd be lelkünket édes enyhülettel, azzal a tudattal, hogy ha vannak is az emberi haladásnak aberrációi, ha ezredéven át nem is tudtak a krisztusi tanok egyetemesen érvényesülni: az emberiség halad, fejlődik és Krisztus tanításában erősebb, igazabb lesz.

Hiszünk a feltámadásban és e hitben megigazulva, kívánjuk a szép, a meglegegett, a boldog husvétet olvasóinknak.

Ahol Kossuth Lajos pihen.

Irla: Strobl Alajos szobrásztánár.

A magyar nemzet legnagyobb fiának: Kossuth Lajosnak drága hamvait magába fogadó impozáns mauzoleumon a képzőművészlet legremekebb alkotásait láthatjuk. Már messziről szembe ölik a mauzoleumot betetőző hatalmas, allegorikus szobor csoportozat, amely a szabadságharcot örökíti meg. A rabláncra vert oroszlan a leigázott nemzetet jelképezi; mellette áll lobogó fákllyával a kezében az Erő, a Szabadság és a Világosság szimbolikus génuszsa, aki megszabadítja bilincseitől az oroszánt. Ott van a gyászba borult Hungária is, aki egy Turul madárral stilizált trónon ül, fején halotti korona, mása annak a koronának, amelyet III. Béla király sirjában lettek fel. Mellette fekszik Szent István kardja és paizsa. Az ország szimbolumát, Hungáriát, két párdúc öri. Ezt az allegorikus szoborcsoportozatot magyar motívumokból művésziesien stilizált nyolc kandeláber környekezi, melyekben a görögltűz kiselétes lángja fog lobogni.

Közvetlenül a mauzoleum bejáratánál az oldalfalakat jobbról és balról két dombormű díszíti. A reliefek a szabadságharc egy-egy jelenetét ábrázolják és olyan stilben készültek, mint a párisi Rude-féle, Napoleou életéből vett domborművek. A jobboldali relief a negyvennyolcas időkbeli egyik leghirnevessébb lovastábornokunkat ábrázolja, másfélszerez éietnagságban; jobbján a Halál, aki kezében két csonttal kárörvendve mu-

szikál; a baloldalon pedig öt honvéd áll szuronyt szegezve; az egyik honvéd görcsősen tartja a kezében a »Patrona Hungariae« jelmondatosa, Szűz Máriás harci zászlót. A jobboldali dombormű a jobbgáyság és a sajtó folszabadítását ábrázolja. Ez az allegorikus kép két részre oszlik. Egy női génusz tűzes karddal a kezében szétvágja a jobbgáyság rabláncait: ezzel szimbolizálja, hogy a népek milliói kivitták jogaikat. A szabadsajtó kiküzdését ábrázoló kép is egyszerűen van megoldva. Ott látjuk a Landerer-féle sajtógépet, amint kinyomják rajta a cenzor láttamozása nélkül azt a világfelforgató tizenkét pontot.

Az egyik lefelfró szinte hallani véli az ember a honvédek harsány »Előre« kiáltását; míg a másíkról a sajtógép dübörgése hatja át lelkünket.

A mauzoleum külső falai és a szoborművek mind harasztli termésköböl készültek.

A mauzoleum belseje még káprázatosabb látványt nyújt. Legelőször is a szárfokfág öllik szemünkbe. A szárfokfág ó-keresztlény, úgynevezett ravennai stilben készült, Gerster műépítész, Herpka iparművész és Kauser szobrász közös munkájával. Magában a kivitelen azonban igen sok bizanci motívumot is fel lehet fedezni. A szárfokfág ugyanis mozaikba van burkolva, maga a szárfokfág zöld onixból készült, gazdagon aranyozott bronz díszítéssel.

Négy sarkán a bécsi Szépművészeti Muzeumban őrzött Attika-kincsek mása szoligál még észüel a szárfokfágnak. A szárfokfág előtt egy lépcsőn a mártiromság jelvénye: egy bronzból stilizált töviskoszoru látható.

A pazar művegyűlékű mozaikdíszítés tervét Kőiber Dezős festőművész készítette: míg a tökéletes művészi kivitelért Róth Miksa udvari üveg-és mozaikfestőt illeti elismerés. Ugyancsak ő készítette a színes ablakokat is, melyek vetekednek igen sok középkori velencei munkával.

Ime, ezek a dór stilben épült Kossuth mauzoleumok művészi ékességei.

Magának az épületnek külső hatását csak fokozni fogja az a terv, amelynek célja, hogy a mauzoleum körül árkados sirboltokban a magyar szabadságharc kiváló államférfiainak és rettenthetetlen harcossainak földi maradványait helyezték örök nyugovóra. A tervek szerint át helyezik majd Klapka Györgyöt, Vetter Istvánt, Türr Istvánt, Woronicki herceget, Irányi Dánielt, Perényi Zsigmondot, Horváth Mihályt, Jókai Mórt, Táncsics Mihályt és ha a családok bele-

Ne tétovázzék, ha fáj a feje,

:: hanem használjon azonnal ::

Beretvás-pastillát

amely 10 perc alatt a legmakacsabb migráint és fejfájást elmulasztja. Orvosok által ajánlva. Kapható minden gyógyszerárban. Árja 120. — Készíté Beretvás Tamás gyógyszerész Kispeszen. 3 dobozzal ingyen postai szállítással. 687 18—25

egyeznek, úgy ide temetik még Damjanicsot, Vécsey Károlyt és Kiss Ernőt is.

A nagy hazafi lehat azok körében, azokkal együtt alussza majd az örök álmot, akik neki a magyar haza felvirágoztatásában segítőtársai voltak!

Színészet.

Fehér Vilmos színtársulata a múlt héten is a legnagyobb erkölcsi sikert folytatta működését, jóllehet a színházjárók száma meglehetősen csökkent, mintha a közönség egy kicsit már bele is fáradt volna a színházlátogatásba. Pedig igazán kár, hogy az érdeklődés megcsappant, mert a hét repertoárja kiváló volt. Kiválóbbnál kiválóbb darabokat hoztak színre, melyek előadás tekintetében is magas nivón állottak.

Előadásra kerültek: A tanítónő (színmű), A Varázskeringő (operett), A jókedvű paraszток (énekes bohózat), Gülüba (operett), Tyukodi Lőrinc családja Budapesten (tréfás bohózat), Forradalmi nász (színmű) és A Sasok (vígjáték).

Alig lehet a darabok között párhuzamot vonni. Valamennyiben egyformán törekedtek az őszes szereplők, hogy helyüket megállják. Sőt egyik, másik darabban azt se lehetett megállapítani, ki vált be legjobban, annyira főszereplő volt a legkisebb szerepet játszó színész is. Így pl. A Sasokban is elnémi a kritika. Ebben a pompás darabban — mely mellesleg megjegyvezve nagyobb közönséget érdemelt volna meg (még megérjük, hogy akik az előadásban nem voltak, a darab újra való színrehozatalát fogják kérni) Bakóval Repkai is versenyzett a babérért, pedig ez a különben törekvő színész még eddig csak harmadrangú szerepekben szokott fellépni. De ez este ő is annyira kivágta dikciójával a garast, hogy még Kertész Lajos is megindította.

Hasonló verseny folyt a többi előadások alkalmával is, mégis a pálmát a Tanítónő és a Forradalmi nász előadásáért kell a derék színtársulatnak oda nyújtani. Amit ezekben a darabokban az ügyes színészek produkáltak, az a legkényesebb izlést is kielégíthette. A művészi színvonalat kell megállapítanunk, mint fokot, amikor ezekről az előadásokról megemlékezünk. A szerepek megértése, átérése, hangulat, összjáték stb. a külső díszes keret s nagyobb dimenzióktól eltekintve — fővárosi színpadot varázsoltak ez előadások alkalmával a jelen voltak elé. Bakó Lajos siker tekintetében a legnagyobb fokot ezekben a darabokban érte el játékaival. Otthonias fellépése, elegendő mozzanatai, diszkrét gesztusai, biztos tudása, kiváló alakítása, kellemes hangja, drámai kitöréseinek disztinált voltjai már rég biztosították részére, mint komoly színész részére, a közönség színpátiáját. Ezt érte el most is Nagy Pista és Marc-aron szerepeiben. Ép így dicsérettel kell megemlékeznünk Erdei Flóráról, aki mint a falusi tanítónő csak szaporította eddigi babérait. Osztokodtak velük a sikerben Kispálfi, aki mint Főúr és Prosper; Kertész, aki mint Káplán és Cópán abbé és Davout szintén gyarapították babér-

jaikat. Úgyes volt a két darabban mint honvivány Réthelyi is a szolgabíró és Erment szerepeiben. Ép így Lorándi is, aki Pálfiéval egyetemben a Tanítónőben a gócs falusi nábobot s a Forradalmi nászban Montaloupot jól alakította. A Tanítónőben Réthelyiné is kedvesen játszott, valamint Szalóki is Hray Ida szerepében. A Forradalmi nászban Tóth Józsefnek (Du Bartos), Varga Ilonkának (Leontia), Kendi Andornak (Jeromos) és Repkai Bélának is jutottak nagyobb szerepek, melyekkel az előadás keretében fényesen beilleszkedtek.

Az operettek közül különösen a Gülüba tetszett. Legtöbb sikert ebben a darabban Bakó Lajos, Erdei Flóra s Réthelyi értek el. Bakó nagy hatással személyesítette Gülübát, Réthelyi Kucsak Ali basát. Erdei Flóra is pompás Lelida volt. A darab meséje azonban leginkább Gábor diák (Kálla) és Kispálfi (Mujki cigány) körül bagozódott. Igen ügyesen játszottak. Kállay temperamentumos játékaival s kellemes hangjával sok tapsot érdemelt ki. Tánca is tetszett. Az utóbbit s a táncot meg is kellett ismételnie. Kispálfi hű cigány volt, aki kitűnő alakításával a Gülübában is beigazolta, hogy elsőrendű erő.

A Sasok előadásával kitűnő vígjátékban gyönyörködhetünk. A szellemesektől színparkozó darab végig leköttette a közönséget. Úgyes bonyolalma, szellemes fordulatjai, bonmotjai, a szereplők rutinizált játéka állandó kacagásra birták a magát, majd halálra nevető közönséget. Néha egy kissé komolyabb tónus is vitte bele a játékba Bakó Lajos, Erdei Flóra, Kertész Lajos, meg Kendi Andor — akinek ebben a darabban vezető szerep is jutott, melybe magát igen jól beletalálta — de ez is mind a humor csillogó mezébe öltözött Kispálfi játéka mellett, aki mint a Sasok dojenje bravúrral alakította az élet viharait átesset, de emiatt soha kétségbe nem eső s mindenkit megpumpolgató vénecske Barna bácsit. Réthelyi, Tóth József és Szalóki Szidi is igen ügyesen játszottak.

A héten megkezdődtek a jutalomjátékok is. S kit illetet volna meg az elsőse, mint Kispálfi, aki állandó jó kedvet hoz magával a színpadra. Tyukodi Lőrinc családja Budapesten volt a bohózat, melynek tréfáival Kispálfi előállott. A közönség, mely Kispálfi művészi játékát a legteljesebb mértékben honorálja, szufalosság megtöltötte a színházat. De a nagyfokú érdeklődést az előadásos is megérdemelte. Maga a darab nem ért ugyan sokat; de a közönség jól mutatott, sokat kacagott, szóval élvezett. S ez nevesnek a jutalomjátéka érdeme volt, de pártnereje is mind kivétel nélkül azon fázadoztak, hogy a publikum érdeklődését tőlük telhetőleg meghálálják. Az előadás kabaréval volt összekötve, melyben kuplák Varga Ilonka, Repkai, Tóth és Rutkai, Réthelyi és Kertész, népdalokat Fehér énekeltek. A legtöbb számot meg kellett ismételnük. A darab hőse magától értetődőleg Kispálfi volt s talán feleségre, Kispálfiné is, aki a falusi asszonyt kiválóan alakította. Rokonszenves volt Bakó, Réthelyi és Kertész, különösen pénzügyőri szerepében. Kállay és Erdei játékaikkal a szokott élvezetben részesítették a köz-

zönséget. Réthelyiné, mint Eiermayerné, szintén elemében volt.

Tyukodi Lőrinc tehát kasszadarabba nőtte ki magát. De csak a direktor részére, mert mint halljuk, a jutalomjátékos nagyon keveset kapott a jövedelemből. Egyszálkoda kényesebb személyzetét nem lehetne belőle tisztességes borrhaválal ellátni. Semmi közünk a dologhoz, de sajnáljuk, hogy Kispálfinak nagyon is aprópénzrel fizették ki ilyenformán a közönségnek iránta megnyilatkozott szimpátiáját!

Hirdetmény. Az országgyűlési képviselőválasztók állandó névjegyzékének kiigazítása Csáktornya nagyközségben folyó évi március hó 29-ik napján fog teljesíteni és e célból a kiigazító küldöttség ott az nap d. u. 3 órákor megjelenend s működését megkezdendi. Miről is a nevezett község lakosai azzal értesítettek, hogy az előjárók a törvény 35-ik szakaszánál fogva a kiigazításnál jelen lenni, a jegyző pedig a község adófkönyvét, földadó telegkönyveket (Cafaster) s ha a tagosítás a községben megtörtént, a tagosítás földkönyvet a küldöttség használatára megszerezni s készen tartani — kötelezetnek. Mindazok, kik a felvételre magukat jogosítottaknak tartják, jogosultságuk igazolása végett a küldöttség előtt személyesen is megjelenhetnek és ez esetben adójuk mennyiségének igazolása végett adófkönyveiket a küldöttség előtt felmutatni tartoznak. Ezen hirdetmény a községi előjárók által a törvény 32-ik szakasza értelmében az összeírás megelőzőleg 8 nappal a községben előre kihirdetendő s az, az ekkénti kihirdetés megtörténtének bizonyításával előlva a fentebbi napon a kiigazító küldöttségnek átadandó. Kelt Csáktornyan, 1910. március hó 18-án. A kiigazító küldöttség elnöke.

K Ü L Ö N F É L E K .

A somogyi főispán Zalában. Mint hírlík, a kormány Makfalva Géza somogyi főispánt fogja megbízni a zalai főispánság teendőinek ideiglenes elvégzésével. A kormány ugyanis Zalában egyelőre nem hajlandó főispánt kinevezni.

Városi közgyűlés. Csáktornya nagyközség f. hó 22-én tartotta meg közgyűlését Petrics Ignác városbíró elnökelete alatt. A tavalyi számadásoknak a számvizsgáló-bizottság javaslataira történt jóváhagyása után Laux János közs. állatorvos fizetését 1600 s Kummert Sándor adóügyi jegyző lakbéré-

A barátnök.

Ira: Gosztonyi Jenő.

A Rügyakasztó véréfénnyé tavaszi napon sütkérezett a két ezüsthaju matróna a nyirkos, harmatos gyeppart sarkában. Szorosan összekuporodtak és szivták az illatos balszamos levegőt, ügyet sem vetve a sebesen robogó fogtakra és az előttük sétáló, cifra uri népre. Borongó tekintetekkel elrövedeztek a kéklő messzeségen, az egymásra torló, vakító férségsű felhőkön és olykor nehéz sóhaj tört ki keblükből.

Már jó ideig ültek szótlanul egymás mellett és legfeljebb annyiban adtak életjel magukról, hogy esernyők vashegyével kacskaringós vargabetűket róttak a homokba, amikor végre egyikük megtört a csendet.

— Ma harminc éve Margit — mondá bánatos, lemondó hangon.

— Minek? — kérde a megszólított érdek-lődő hangon.

— Harminc éve, hogy itt először találkoztunk.

Margit szorosan kutatni kezdett emlékei között, aztán h-lybenhagyólag intett fejével. És a két barátón gondolataiba merült.

Igen, ma van harminc éve, hogy a két barátón először találkozott azon a keskeny gyeppadon. Ott látták és ismerték meg egymást elő-

ször, ott tárták fel szívök titkát és elválaszthatlanokká lettek ama naptól kezdve. Mert megszerették egymást.

Akkor úgy történt, hogy Galambos Margit, a fiatal kereset fehérvarrónó, rendbehozta otthon szűk, fehérneműszobáskáját és kötökösarat a karjára véve, miután kétszer is megrázta a kilincset, hogy vajjon az ajtó jól be van-e zárva, a napra kitett muskátli virágját a szomszéd mosónő gondjaira bízva, siető léptekkel elindult a városiig felé.

Útjában nem találkozott senkivel. A járókelők mosolyogtak úde, piros arcán és a merészebb férfinepség tolakodó kíváncsisággal nézett utána. Némelyik talán csettintett is a nyelvvel, de ő nem vette észre. Csak haladt a maga útján kitűzött célja felé és érdeklődve nézte az épülő külvárosi házakat, ahol ritkábban szokott járni.

Egyszerre csak azon vette észre magát, hogy kiért a ligetbe. Hosszabb sétához nem szokott lába megérezte, hogy majd egy órája gyalogol és a legelső üres padra leült. Itt, miután egyideig meredten bámult maga elé, kinyitotta a kosarát és mitűn kőtését elővette, szorgalmasan munkához látott. Szabad ideje volt ama délután és ezt úgy vélte legelőszörűben felhasználni, ha magának dolgozik és szükségleteit pótolja. Harapni valót is hozott magával, hogyha a friss levegőn meg találna éhezni, jóízűen falatozzon.

Hirtelen felreztent. Karcus szőke nő állott előtte, részegözve mélységes dióbarna szemét.

— Jó napot. Megengedi?

— Kérem.

És helyet foglalt mellette. Kisvártatva megszólalt a jövevény. A nap erősen ide tüz. Nincs ellenére, hogy a napernyőnét kinyitott.

— Óh! dehogy. — És a két nő szorosan egymás mellett ülve beszédbe elegyedett. A kis jótórmán még gyermek Marika fokozódó érdeklődéssel szemlélte az idegen halvány arcát, finom hajlása orrát és parányi szájacskáját; de Margitban is mindjárt rokonszenvent ébresztett a fiatal lány nemes egyszerűsége. Rövid idő múlva bizalmas csevegtek és a szép halvány asszony elmondta, hogy férjétől elvált, mert az, miután elpazarolta az ő vagyonát, rútúl megcsalta és most zongoraleckékből él. Rokonai szívesen segélyeznek ugyan, de a mások jószívűségével nem akar viszálni. Margit beszéd közben észre sem vette, hogy szomszédnője mily mohón nyeli minden szavát és lázas érdeklődéssel csung ajakan.

Egy szomorú emlék felelevenítésénél nagyon lélegzett és látni lehetett, amint arca mind jobban kipirult, tekintete melegebbé vált.

Maris nem állta már tovább, annyira gyötörte a nyugtalanság. Hirtelen a beszélő hölgy szavába vágott.

— Hogy hívták a férjét?

300 K-ban állapította meg a közgyűlés. A város, valamint Buzás, Battyán és Zrínyi-külváros lakosai címére érkezett postaküldemények és postai értesítvények átvételével és hitelesítésével Petrics Ignác, Dénes Béla és Horváth Pál bizattak meg. Stefács Miksa és Jug Mihály részére építkezési telkek eladását engedélyezte, míg Bedics András, Kopácsi Ferenc, Golub Antal és Megla János kérvényeinek tárgyalására újabb határnapot tűzött ki. Az 1911-iki esküdtek alaprajzströmának egybeállítására Benedikt Belát és Fejér Jenőt küldte ki. Határozott a vadászterületek bérjöveldelmeinek hová fordítása tárgyában. Cseeszák Józsefnek megkeresésére határozatiilag kimondta, hogy a néhai dr. Krasovecz Ignác által a felépítendő kórházalapot javára hagyományozott 1000 K-nak letelebe való helyezéséhez ragaszkodik.

Halálozás. A muraközi klerusnak halottja van. Gyászolt Muraköz lelkészi kara, mert a perlaki plébános, Habus Mihály, meghalt. Habus Mihály muraközi születésű volt. Drávacsányban született 1873. szept. 5-én — földműves szülőktől; de telbessége fiu lévén, Nagykiszvára a gimnáziumba adták, ahonnan Zágrábba a szemináriumba került. 1898-ban felszentelték s nyomban Kisszabadkára disponáltak segédlelkésznek, ahonnan egynehány havi működés után Perlakra helyezték át hasonló minőségben, ahol 1906-óta, Vargha János plébános elhalálozása után, elhunytáig, mint plébános működött. Rokonszenves egyéniségének köszönhető, hogy 1905-ben a téli választások alkalmával Wlassics Gyula visszalépése után őt léptették fel képviselő jelöltnek s csak 43 szavazattal maradt kisebbségben. Utóbb azonban politikai Pál-fordulása következtében népszerűsége nagyon csökkent, sőt a társadalom tőle teljesen el is fordult. Azóta a közügyektől teljesen visszavonultan él, miatt győrtő betegsége is meglepte, mely ellen hiába keresett orvosiást. Halála f. hó 22-én d. e. fél 10 órakor, életének 37-ik évében következett be. Földi maradványait csütörtökön helyezték örök nyugalomra, paptársainak s a közönségnek igaz részvétele mellett. Béke hamvaira!

Március Idusa Stridóváron. Lélekemelő ünnepegről vettünk hírt, mely Stridóváron, az ottani áll. iskola falain belül március 15-én lefolyt. Nem száraz sablonos program szerint folyt le az ünnepély, de hazafias színdarabbal gyújtottak lángot a

hazafiaságnak Stridóváron, mely maradandó nyomot hagy hátra az idegenajkú lakosság kebelében. Színe került a Hős fiúk egyfelvonásos színdarab, melyhez fogható, tudósítónk szerint, Stridóváron még nem láttak. Oly szép és megható volt az előadás, hogy sokan voltak, kik sirtak. Úgy az előadás, valamint a rendezés körül kifejtett finom érzék és tapintat elismerésemellett volt. A szereplők mind magyar ruhában játszottak. Hungáriának angyal képében való allegorizálása, görögültől megvilágítva, — megkapó volt. A szép siker országrésze Danitz Sándornét illeti, aki hetek óta fáradzott, nem kimélve költséget sem. Az ünnepély, mely egészében Danitzné finom, lelket nemesítő izlésének volt a visszatükrözötője, nagy hatást gyakorolt a jelenlévőkre, kik a derék tantestületnek s első sorban a rendezőnek nem győztek eleget hálálkodikni a szép hazafias ünnepély rendezéseért.

A város világitása. Örvedetes a haladás, melyet a közvilágítás terén utóbbi időben észlelhetünk. Már többször rámutatunk azokra a praktikus intézkedésekre, melyekkel az utcák kivilágítását megjavították. Ez a javulás elsősorban a lámpások célszerűbb elhelyezése következtében állott elő, ami praktikus idea volt a villamostársulat részéről, mely Hirschler Emil szerelő javaslatára a kísérletet ez irányban megtette. De szükségessé vált az áram erősítése is, mert a régi lámpatestek nem adtak kellő világságot. Hogy ebben a tekintetben is meglegyen a reform, a város képviselőtestülete elhatározta, hogy az összes régi lámpásokat kicseréli. Ezentúl tehát a régi 16 gyertyafényű szénszálas lámpák helyett 50 gyertyafényű szénszálas lámpák fogják utcainkat bevilágítani. Ez az intézkedés 500 K többlettel terheli ugyan meg a város költségvetését, ezt azonban senkinek sajnálja.

Közgyűlés. A csáktornyai Chewra kadischa (Szent Egyet) f. hó 18-án tartotta rendes évi közgyűlést, melyet a múlt évben elhunyt egyeteli tagok emlékére tartott gyászistentisztelet előzött meg. A szónoklatot Schwarz J. rabbi tartotta. A közgyűlés során felolvasott számadásból kitűnik, hogy a múlt évben az egyesület 1161 koronát fordított szegények segélyezésére. (Tüzifa 399 korona, készpénz 762 korona).

Tűz Csáktornyán. Tannenbaum helybeli tojáskiviteli cég szemétdögre mult ked-

den könnyen végzetessé válható tüzeset okozója lehetett volna, hogyha Sziebert Józsa és Bedics Anna kis lánykák a gyűjtőtelepről felszálló füstöt észre nem vették s a gazdát a dologról nem értesítették volna. Steinberger cégvezető a rendelkezésre álló munkásokkal egyetemben azonnal hozzáfogott a tűz oltásához, ami egynehány veder vízzel sikerült is. Szerencse, hogy a gödör nappal kezdett füstölögni s nem éjjel, amikor a tűzveszélyt terjedésében feltartóztatni szinte lehetetlen volna.

A gőzgépezők és kazánfűtők legközelebbi képesítő vizsgái Sopronban április hó 3. napján délelőtt 9 órakor a Sopron városi villanytelepen fognak megtartani. A kellően felszerelt vizsgálati kérvények a m. kir. ker. iparfelügyelőséghez küldendők. Szent-György-utca 20.

Uj politikai napilap a fővárosban. Március 30-án új napilap indul meg Budapesten „Világ” címmel, értesülésünk szerint a szabadkőművesek kiadásában és szerkesztésében, a szabadkőműves-eszmék és elvek (fővilágosodás, emberszeretet, haladás, műveltség, jötekonyság stb.) terjesztése és a konkrét közéleti célok (általános, tiltkos, egyenlő választójog; szekularizáció; felekezellen közoktatás; progressív adórendszer) kivívása érdekében. A lap emellett erősen hazafias, magyar szelleműnek ígérkezik, amit összegezethetőnek tart a legszélsőbb liberálmussal s ezt a vezetők egyénisége látszik garantálni, akik eddig is ilyen irányban működtek. A most folyó politikai kavardásban érdekes az egészen új, határozott állásfoglalás és a független, pártokra és kormányra való tekintet nélküli megnyilatkozó eszmékör.

Horvátok tüntetése. Nagyon közel vagyunk a határhoz s mert a horvát szomszédok nem férnek meg a bőrükben, bizony nem egy esetben egy-egy parázs tüntetésnek színhelye vagyunk. Mult vasárnap is volt ilyenben részünk. Mely, hogy nem nőtte ki magát nagyobb arányúvá, igazán csak a rendőrség beavatkozásának köszönhető, mely a tüntetést még csirájában elfojtotta. A botrányt egy automobilon Csáktornyára érkeztél társaság idézte elő, mely egy katonatisztből s több intelligens horvát emberből állott. Kezdetben csendesen voltak a Zrínyiszálló éttermében, de utóbb az utcára kikerülvén, borközi állapotban fellütnél viselkedni kezdtek, sőt az arra sétáló hölgyekkel

— Kondai Béla.
A kérdező ijedten elhalványult és feje lehangyatlott.

— Az Istenét mi baja? — sikoltá Margit

— Semmi, semmi, pillanatnyi rosszullét.

A szöke asszony felugrott, hogy a közeli kútról vizet hozzon, de a remegő leány megragadta a kezét.

— Ne fáradjon, nem lesz bajom.

— De hisz Ön beteg.

— Nem, nem is voltam soha.

— Akkor mitől lett rosszul?

— Mert említeni hallottam . . .

— Kit?

— A férje nevét.

— A férjem nevét? — kérdé tágira meresztett szemekkel Margit.

— Igen.

— Hát ismerté?

— Fájdsalom nagyon jól.

— Ah beszéljen, kérem, könyörgök.

— És a sápadt halovány leány nem kérte magát. Beszélt Margitnak férjéről, arról a könnyelmű, léha fickóról, mikor még nőtlen volt. S az öreg Kondaiéknál volt nevelendő, kik örökbe fogadták két legkisebb unokájukat, korán elhunyt egyetlen leányuk gyermekét.

Béla jogász volt akkor és szünnidőben otthon volt és foglalkozni kezdett ő vele. Talán unalom

vitte rá, vagy inyét csinálkozta a hamvas, ropogós gyümölcs, mely ériketlen volt még, de csak kezét kell kinyújtani érte és ölébe hull.

— És talán igaza is volt. Ő hitt a csábító szavának, ki házasságot ígért neki és már oda is adta volna magát az állhatatos ostromlóknak, ki hűséget, szerelmet esküdtött.

De a véletlen segítségére jött és megmentette azt, ki vakon rohan a veszedelemnek.

Béla édesanyja tudomást szerzett a tiltott viszonyról és attól a pillanattól kezdve nem lehetett maradása a házban.

— És őt a másik órában már tova repítette a homokfutó, mielőtt elbukott volna. Az öreg asszony maga segített neki a csomagolásnál és mikor felült a kocsiira, összevissza csókolta. És csendesen átkozta könnyelmű fiát, aki miatt Marinak menekülnie kellett. Szitkokkal illetve a reményteljes csemetét, ki mester a nőcsábításban. Gesztenye firtjei gyűrűkben omolnak. bogárszeme és egy piros anyajegy a homlokán.

— Ő feljött Pestre és miután állást sokáig hazatalandó keresett a jobb családoknál, bement az az útlelet fehérvároznónék. Később, mikor némi ismeretségre tett szert, kilépett és a maga kezére kezdett dolgozni. Keresetéből szerényen, egyszerű háztartással magátheltett. Később értesült róla, hogy Kondai abbahagyva jogi tanulmányait, megházasodott, de többet nem hallott felőle.

Csak most . . .
Margit, ki könnyezve hallgatta végig a leányt, odabourult keblére és keservesen zokogott. Attól a pillanattól kezdve pedig elválaszthatatlan barátokká lettek.

Akkor harminc estezedeje . . .
Hirtelen nagy csődület keletkezik. Az asszony-népség rémült sikoltozással iramlék jobbra-balra, férfiak tolongnak és egy lovasrendőr örülten vágta.

A két óshajzó nő felocsúdik merengéséből és valami bűvés erőltől vontatva, arra felé tart, hol a tolongás a legnagyobb. Egy ember fetreg ott párolgó véreben, valamelyik sebesen robogó fogat elűtötte.

Szegény munkásféle lehet. Egy nagy piros kendő van nyaka köré csavarva és ruhái rongyokban lógnak le testéről. Talán részeg volt és úgy bukkott a száguldo paripák lábai elé.

A két nő mindinkább közelebb fértközik. Már látják a szerencsétlent. Maris felsikolt és összerogy. Barátóje könnyezve fogja fel a lét testét. Az oda seregett tömeg kíváncsian fordítja arra a fejét. Ők még nem vették észre, hogy az elgázoltinak szürkülő, összecsapzott firtjei alatt egy piros anyajegy van a homlokán . . .

szemben illetlenkedtek is. Amikor ezért a rendőrség őket felelősségre vonta, még nekik állt feljebb, sőt a katonatiszt kardot is akart rántani, miben azonban Németh István rendőrbiztos őt megakadályozta. Erre az oda érkezett csendőrség az egész díszes társaságot letartóztatva s Gusztáv Alfréd hadnagy kivételével mindannyit a szolgabírói hivatalba kísérte, ahol Szalmay József főszolgabíró őket azonnal kihallgatta, de a tényállás felvétele s a személyazonosság megállapítása után valamennyit szabadon bocsátotta. Ezzel azonban a dolognak nincs vége, mert az esetről a katonaságnak jelentést tettek s a közbotrányt okozók ellen a bünvádi eljárást megindították.

— **A nyári szinkritikus és a primadonna.** Egyik lapírtásunk írja, hogy van egy nyári színházi kritikus, akinek most ütközik a bajusza és aki azért nyári kritikus, mert ezidőszert Budapestre az öreg aulában Mariska kérdéseire szeretne felelni, ha tudna és csak fecskecsicsérgésorok érkeznek haza ahol a nyári színészek érkezévével felcsap nyári kritikusnak. Ámbár ez a tehetséges ifjú Mariskát nem veszi elég komolyan, nyári kritikusai minőségben annál komolyabban veszi a Mariskákat, Iiket, Sárikat, a szendeket, hősöket, szubrettet és egyebeket. Hogy mily komolyan, veszi a művészet egy-egy nyílt kérdésért kiűnik abból, hogy mostanában is körkérdest intézett a prima és dua donnákhöz és a kérdés, amelyet a földönjáró csillagokhoz körözött, nem a művészetnek valamely szubtilis ága volt, hanem ez: — Milyen krémet használ Nagysád? És a nyári kritikusnak már is néhány száz ily válasza van. — Természetesen Diana — krémet csak a három-csőrű kacska idejében használhattak mást. Mióta a luxemburgi udvar gimbeli-gombolja a bon tont, azóta nincsen más krém, mint a Diana krém. Tégelye 1 1/2 k és kapható minden gyógyszerárban, drogeriában.

— **Az iparostanoncok kiállítására.** Már multkor a hírek között, de vezető helyen is említettük, hogy a fővárosban iparostanoncok kiállítását szándékoznak rendezni s hogy ennek megvalósítására az iparostestület is felhívták. Az iparostanonciskola testülete s a tanodai bizottság az ügyet már foglalkoztak. Az iparostestület elé kedden került a dolog, egyelőre csak annak előjárósága elé. A Premec Miklós elnöklete alatt megtartott előjárósági gyűlésen Zrinyi Károly igazgató kimerítően ismertette a főigazgató leiratát s az eddigi tárgyalásokat, az előjárósági pártolólag terjeszti az ügyet a husvét után megtartandó rendkívüli közgyűlés elé. Eszerint kilátás van nemcsak arra, hogy a kiállítást anyagilag támogassák, de arra is, hogy elegendő számú műhelyi munka elkészüljön. Ezekből és a tanoncok készítői iskolai munkálataiból előzőleg helyi kiállítást fog rendezni az iparostestület, mely feleleveníteni fogja azokat a tanoncok kiállításokat, melyek régebben, a tanonciskolával kapcsolatosan, Csáktornyan szokásban voltak.

— **A színház szenzációja.** Fehér Vilmos szinigazgató örvendete meglepetésben részesíti a csáktornyai közönséget. Kállay Jolán művésznőt, a budapesti Király-színház hírneves szubrett-primadonnáját, ugyanis megnyer-
nie sikerült, hogy szinpadján három estén fellépjen. Kállay Jolán a jövő kedden, szerdán és csütörtökön a Vigözvegy, Aranyvirág és Lilly operettekben szerepel mint vendég. Csáktornya közönsége annál is inkább érdeklődik a vendégszereplés iránt, mert a Király-színház által rendezett versenyben

Kállay Jolán volt a nyertes. Mint János vitéz ő nyerte el a versenydíjat.

— **Badacsonyi borvásár.** Badacsonyi hegyközség elhatározta, hogy Badacsonyan a Hableány-szállóban március hó 31-én és április hó 1—2-án borvásárt tart. Hasonló borvásár április hó 4., 5. és 6-ik napjain Somlyón is lesz tartva. Bővebb felvilágosítással Badacsonyi hegyközség szívesen szolgál.

— **Nem kapunk magyar katonaságot.** Már évek óta sürgeli a csáktornyai társadalom, hogy magyar katonaságot kapjon. A kérdés tulajdonképpen azóta napirenden van, hogy a lovaskaszárnyát Csáktornyan felépítették. Úgy látszik azonban, hibaváló minden érvelés. Minden argumentum mellett ugyanis az az argumentum a döntő, melyet katonai szempontból állítanak előtérbe. Ez alapon utasították el Csáktornya képviselőtestületét is abból kifolyólag, hogy m. évi októberi gyűlésén hozott határozata alapján a horvát ulánusoknak huszársággal való kicseréltetését kérte. A honvédelmi miniszterium száraz argumentuma: hogy csakis a katonai érdekek azok a szempontok, melyek a csapatok elhelyezésénél szem előtt tarthatók. Tehát nem kapunk magyar huszárokat.

— **Temetkezési Vállalatok.** b. figyelmét felhívjuk, hogy sikerült megkapnunk a »Perolin« fertőtlenítő készületek egyedüli vezérképviseletét. A »Perolin« s zoba levőjét tisztítja, felfrisíti, kellemes illatot áraszt és megöli a bacillusokat és így a ravatalozási kellékekkel nem viszik haza családjukhoz, valamint más házakhoz a betegséget. A »Perolin« 3 nagyságban Friedmann L. Lajos és Testvére cégnél, Budapest, V. Arany-János u. 29. kapható. Árak: 12, 20 és 25 korona. Kiváratra árjegyzéket használati utasítással bérmentve küldünk.

— **Cementgyár Perlakon.** Egyik februári számunkban már megemlékeztünk arról, hogy Perlakon bel- és cementgyár van alakulóban. Az új iparvállalat Muraközi Cementgyár címen e hó 13-án tényleg létesült is. Ekkor volt a részvénytársulat megalakulása, mely a vállalat létrejöttét immár teljesen biztosítja. A vállalat 40 ezer korona alaptőkével kezdi meg működését. A vállalat élén, mint előigazgató, dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd áll, alelnök pedig Dénesi István. Választottak még 4 igazgatósági tagot (Csáktornyaról László Béla dr. ügyvédet) s 3 felügyelő-bizottsági tagot. A cementgyár helyiségeit nemsokára telő alá hozzák, a gépek is már meg vannak rendelve s májusra az első készítmények már forgalomba is kerülnek. A cementgyárnak nagy jövőt jósolnak, mert a Perlak környékén található s a szakértők vizsgálód által igazolt ideálisan tisztá homokból elsőrendű gyártmányt lesz képes előállítani a gyár s különösen a fedőcserepeket oly jó minőségben fogja gyártani, hogy a szomszédos téglagyárak gyártmányait mind le fogja gyúrni.

— **Földmérés.** Mult kedden sajnálatos szorencsértelenség történt. Plemencsics János 42 éves felsőpusztai lakost a nyakába omlott földtömeg megölte. Plemencsics János a város határában Mávrek József baltányi lakos homok és kavicsbányájában dolgozott Básek Györggyel ugyanottani lakossal. Délután 3 és 4 óra között azonban, miután a gödör kiásott földtömege megmozdulni kezdett, Básek kiugrott a gödörből, Plemencsics azonban ott maradt s a fal mellett megapulva, leste, mi történik. Az omló föld ez alatt maga alá temette Plemencsicsot. Básek segítségére sietett ugyan s habár ki is ásta a földtömeg alól, megmenteni már nem tudta. Ütközben, míg kocsin hazaszállították, kiszervekedt.

Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság közgyűlése. Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság mult 12-én tartotta évi rendes közgyűlést gróf Csekonics Endre v. b. t. t. elnöklete alatt. Az igazgatóság részéről az ügyeket a társaság vezérigazgatója, Ormódy Vilmos főrendházi tag adta elő. Az igazgatóság felolvastott jelentéséből, valamint az előterjesztett zár- és mérlegszámából kitűnik, hogy a lefolyt 1909-iki ötvenkettőik üzlet-
évi eredményei voltak a társaság működése óta a legnagyobbak s összesítésükben a legkedvezőbbek. Az évi 5,113,728 korona 98 fillér tiszta nyereségből az igazgatóság osztalékul 1,500,000 korona összeget javasolt, tehát minden egyes egész részvényre 500 koronát, míg a nyereség többi része az alapszabályszerű levonások után a társaság dugszagud tartalkainak és alapjainak további erősítésére szolgál. Az üzleti eredményekhez méltó volt ezuttal is a társaságnak a közlecek iránt tanusított hagyományos áldozatkészsége. A közgyűlés az összes számudásokat s az igazgatóság, illetőleg az egész kormányzótestület valamennyi javaslatát köztetszéssel egyhangulag elfogadta s az 1909-iki üzletévre vonatkozó felmentést minden irányban megadta. Az egész részvényenként 500 korona osztalék kifizetését a társaság főpénztára már a legközelebbi hivatalos napon (hétfőn, e hónap 14-én) megkezdi. A kormányzótestület tagjait egyhangulag megválasztatták a következők: Elnök: gróf Csekonics Endre. Alelnök: gróf Zichy János. Választmányi tagok: báró Baich Milán, gróf Banffy György, gróf Bathányi István, dr. Bródy Samu (új), Darier Henrik, gróf Erdődy Rudolf, báró Gerliczy Ferenc, Goldberger Berthold, báró Harkányi János, gróf Karátsony Jenő, Libits Adolf, gróf Nádasdy Tamás, lovag Schoeller Pál, Szegedy György, Szitányi Géza, báró Uechtitz Zsigmond és gróf Wenckheim Frigyes. Az igazgatóság tagjai lettek: báró Harkányi Frigyes, László Zsigmond, Ormódy Vilmos, Szende Károly, gróf Zichy Nándor; a felügyelő-bizottság tagjai: Berzevicsy Albert, Barchard-Béla-vary Kornél, Hajsós József, Németh Titusz és Rodvánszky Géza. Végül Szabó Géza részvényes köszönetet mondott elsősorban ormódy Ormódy Vilmos főrend, vezérigazgatónak, az igazgatóságának az egész kormányzótestületnek s külön tisztikarnak az elért fényes eredményekért és kéri azt jegyzőkönyvbe foglalni. Gróf Csekonics elnök köszönetet mond a kormányzótestület nevében a bizalom nyilvánításáért s ezzel a közgyűlés véget ért. — A közgyűlés után tartott igazgatósági ülésen az igazgatóság a következőleg alakult meg: Igazgatósági elnök lett báró Harkányi Frigyes, vezérigazgató Ormódy Vilmos főrend, helyettes vezérigazgató pedig Szende Károly.

Szerkesztői üzenetek.

— **Az én hitvallásom.** Sajnálom, hogy a szép verset nem közölhetjük. Azt hiszem közölközniékkel járna. Legalább is öszkeocanásra, vagy megszólalás szolgálatát okot. Őn minket meg fog érteni. Hiszen sokszor beszélgetünk arról, hogyan lehetne a harmóniai imort visszaállítani? Őnek sem sikerült. A maga körében sem volt képes szép intenciót megvalósítani. Ne mérgecsük el tehát meg inkább, mert a vers közlésével, a legistább szándék mellett is — Isten bizony atbátszussal valódnának meg.

— **Husvétli öntözés.** Ha már valami ismert dolgról írunk, nyugvni abba oly szempontokat, melyek a dolog egész új oldaláról világítják meg. Szóval érdekes, vonzóvá kell tennünk. Különben unalmassá válik a téma, ha jart nyomokat taposunk. Azt írja, hogy életében először vette husvét másodnapján a gummi lapját a kezébe, hogy vele szive választóit megöntözze; vállalkozása azonban bald ütött ki, mert lapjára kiesett a kezéből. Résztveletl vagunk ugyan mindezekért Őn írni, de ez a pech — melyet azonban tragikusann felolgni nem kell — meg mindig nem elég érdekes arra, hogy e körül egy kis novellát kikerüljen. Még nem elég gerine ahhoz, hogy annak hát is adjunk s nyomdászokkal megörökítsük. Ha elég élvezet van is megírva, még sem szoríthatunk neki helyet. Arra azonban figyelmeztetjük, máskor jobban vigyázzon a sima parterra s a lapjára.

— **Z. I. P.** Nyolcan köszönmű a küldeményt. Aót-vastam a Nese Novinet, de bizony csodálkozom azon, hogy azt valaki el is olvassa. Nem a tartalma, de a nyelvezete miatt, melyet a mi muraközi néptük nem érthet meg. Ezel az idegen jövővénnyel csakis a néppárti maszag miatt mesterkednek egyes ismert proféták, akik ez újság révén oly eszméknek akarnak néptük szívébe becsempézni, melyek hirdetésére s terjesztésére szellemi fogatkozásoknál fogra maguk nem képesek. Nem is hiszem, hogy a N. N. nálunk gyökereit verjen s a mi taljunkat megingathassa. A mi lapunk az igaz, hogy 5 K-val drágább, de ennek fejében magyar szöveget is nyújt s a horvát részben oly anyagot, mely a muraközi embernek szól, mely a muraközi emberhez van intézve s melyet az meg is érte. Mindezek alapján, mert mi nem pártoskodásra, hanem tétérjébe hazafiaságra is tanítunk horvátjaink olvasóinkat, nyugodtan nézzük a betoikodást. Az nekünk nem árt. Már nagyobb veszedelmekkel is szembeszálltunk.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Drávavásárhely.

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sándora kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Preplatna cena je:

Na celo leto . . . . . 8 kor.

Na pol leta . . . . . 4 kor

Na četvert let . . . . . 2 kor.

Pojedini brojevi koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:
PATAKI VIKTOR.

Izdatelj i vlastnik
STRAUSZ SÁNDOR.

Vuzem.

Alleluja!
Jezus se je gori stal, zaistinu se je gori stal! Alleluja!

Na milione ljudi svetkuje dènes. Blizu dvæzere ljet bude kak se je sin Božji gori stal iz groba, ali svetek, akoprém je veliko vrème je sve vekši i vekši, nije zgubil nikaj iz svoje časti iz svoje skrovnosti. Dènes ga ravno tak posvetiju siromaki i bogati, pastiri i vladari kak prije sto i sto ljetah.

Niti nam nije treba raztolnačiti odkud proizhadja tak velika jakost ovoga svetka. Svaki vu svojem srcu nosi spomen ovoga svetka. Na taj dën se je pred jezerodevetski i deset ljeti stal Kristuš iz groba, tojest nadvladal je smrt, nadvladal je pekla. Ali ni samo smrt je nadvladal Jezus. On je oslobodil ljude iz robsva i pokazal nam put koj vodi k slobodi koj vodi k blaženosti. Pokazal nam je kak moramo oprasčati gréhe jeden drugomu. Povedal nam je, kaj je slobodno i kaj nije slobodno včiniti, navčil nas je na pošten život. On nam je pokazal dva puta jeden vodi k nebu a drugi k peklu. Na ovim koj vu nebu vodi je mnogo trnja, tojest mnogo se mora človek mučiti, mnogo mora delati i znajiti se da do blaženstva dojde. Put vu pekel je put jala, put lënosti, put dinom danoma, taj vodi vu prokletstvo, vu pekel.

Nisu svi ljudi jednaki. Svaki stvor božji je bolje spodoben jeden k drugomu vu duši

Vuzmeni pozdrav starog soldata.

Francek Pošinger je bil najtajneši dečko predvarušja, ona prava fijkerska krv. Već sa svojimi šestnajst godinama je veselo fijkeroval, kak i njegov otac, koj si je takajse fijkerovanjem svoj kruh služil.

Ako je Francek svojom liepom personom, na glavi na hendek škrljakom, u ustih virginija cigarom, okolo vrata črlenem svilnem ovratnikom po »Gumpendorfskoj« česti išel ili na svojem vagerlinu na boku sedel, onda ga je mnoga dievojka svihtlimi očmugledala te si mislila: »To bi bil jedan baš pravi za me!«

Ali prava za Franceka je već bila tu. Crnokožna Marica, kći krčmara Lindingera. Pak koliko gođer krat je Francek svojom vožnjom do te ošterije došel, onda je je svaki krat postal te je išel nular na jedan »spritzer«, samo da liepu Maricu opet iz bliza vidi. Onda su se uvijek i crne oči Maričine razsvietile; svojim prijaznim posmieškom ga je podvorila zahievanim pitjem te je izmienila snjim osobito srdačne rieči. Videlo se je, da je zaljubljena u njega.

Ali Maričin otac o toj »špancleriji«, kak je on to nazival, nije hotel nikaj znati; on je držal do svojih novac u punom buđilarišu, pak je pospodo rekël, taj siromaški

Jeden je ovakve narave a drugi ouakve, velike su razlike med njimi. Pak ipak je svakomu dana mogućnost da se na koncu na jednom te istim putu sretaju. Na to nas je navčil Kristuš.

Zvoni zvoniju po čelim kršćanskim svétu. Svetek je veliki, svetkuje čeli svét. Ako si premislimo, a ako jeden kraj vumre, njega ipak pozabiju za ljetmi i ljetmi. Ali evo Kristusa i dènes sa onom častjom i skrovnostjom svetimom kak su ga svetkuvali njegovi apostoli i prvi kršćeniki.

Ipak to nije bil prosti človek, da ga sa takvom velikom jakostjom svetimo i den denes. Jer zabadao je. Dènes srce svetkuje. A srce je najbliže k Bogu. Dakle Bog je bil i sam Kristuš. Ako se i nebi rodil, kak Božji sin, one reči koje je navučeval su ga postavile za Boga. Pomolimo se dakle sa skrušenim srcem ovomu Bogu, da nas navék na praviput ravna i da nam neda se vtopiti vu kmicu vu smrt, nego da nas zdigne iz svakdašnjosti, da nam prosvetli pamet, da budemo čim bolje mogli služiti našoj domovini i dragomu Bogu.

Alleluja! Kristuš se je gori stal. Zaistinu se je goristol! Alleluja!

Denešnji mladići.

Ako je ravno za mladiće moremo zvati. Jer najviše njih je gingavi, izgledaju kak sedem mršavih ljet. Ipak se odlučimo da k ovim mladićom rećemo par reči. Navuk bude

kućiš, koj nikaj nema neka si pri nekojem trhonoši išće ženu a ne pri bogatem Lindingeru u Gumpendorfskoj ulici.

I pri tom je ostalo. Francekovo ozbiljno snubočenje za Maricu je bilo grubo odbito, dapače još više, razsrdjeni Lindinger je dapače Franceku prepovedal njegovu ošteriju posiećivati.

Duboka bol i ogorčenost je obuzela toga siromaškoga, ali inače vriednoga mladića U to vrieme pakne godina 1848. U Italij su pričeli žestoki bojevi; junak Radetzky se je boril proti Piemontezom i revolucionarnoj vojski. Nekaj iz zdvojnosti nad neuspiehom pri Maričinem otcu, a nekaj iz mladjenjačke gjejernosti hitil je hitro odlučen bića u kut te se je dobrovoljno med soldate zavruval. Kad je odhđjal, sastal se je prije potajno sa Maricom i tu su si izmienili obećanja, da će jedan drugomu vieran ostati, pak makar došlo kak došlo. I tim je Francek posve dobre volje otišel u Italiju, u rat. Baš u onoj bitki je Pošinger Francek došel u vatru, gde je mladi nadvojvoda Fran Josip, današnji austrijski cesar i magjarski kralj, takodjer prvi krat u vatri bi, a to je bilo 6-a majša 1848, pri Santa Lucia. — Generalissimus vojske u Italij, maršal Radetzky je još prigodom došastja nadvojvode na bojište proti svojim offiicrom pamtili vriedne

to za nje, kojega ako primiju sami sebi na hasen činiju.

Dènes dečko kak već 15 ljet mine star za »šocikami« hodi. Vu noći se ne naspí, zatem kakti još dète koje raste pokosta prepovedani sad tojest druží se sa ženom. Kaj mislite, kak bi onda mogel postati vrèden, jaki človek iz takvoga? Zakaj naši stari dugo živiju? Zato jer nisu dugo poznali žene. Bilo jih je koji su do dvadeset dapače i do dvadesetpet ljetah svoga života junaki bili. Tojest čisti su bili od žene. I vidite je kak su jaki, kak su čvrsti još i dën dènes. Koj bude zmed Vas živel 90—100 ljet, kak jih sada mnogo živi?

Kak mladić 15 ljet mine star odmah ide vu krčmu. Vино pije, žganicu pije. A jeli mislite, da mu je to na hasen. Vraga mu je. Kak bude 30 ljet star već budu mu drhtale noge. Skup opadne. Njegova deca budu nezdrava, jer niti on sam nije zdrav. Vино, preveć vina nije dobro ni za stare ljudi, ne da bi za mladoga dobro bilo. A žganica je gotov čemer. Osobito za takve nije dobro vino, koji su slabe nature. A si oni su slabe nature, koji rano živiju sa ženami.

Kak mladić 15 ljet mine star već si zapuši na cigarelini ili cigaru. Ali je bedaš. Duhan mu na nikaj dène želuca jer one sline kaj poguta da puši želuđac kak giffa dobi vuše. Ako pak sline vun pljuva želuđec nemre dobro cerati, jer su njemu pot-

rieči izkriknul: »Hvale vriedno je, da se jedan princ odvažil izraven med kugle dojtí, ali ako se nesreća pripeti, koja u takovih slučajevih nije nemoguća, kolika odgovornost mene čekal!«

Jednu godinu kasnije.

Ovo kratko razdoblje je u tom burnom vriemenu mnoge promiene učinilo u Beču, odkud je ova naša pripoviest.

Prigodom jednog divljeg napadaja razjarene svietinje, kojoj je »crno-zuti« Lindinger već od davna bil trn u oku, demolirali su mu sve u njegovoj ošteriji, makar da je bilo strogo zabranjeno u tuđi imetak dirati; razbili su mu ormare, odnesli pripravane novce, izpustili iz lagrov vino po podramu i konačno mu vužgali kuću. Dok je nacional-garda pritekla da brani, bilo je već prekasno; kuća je već izgorela. Ovaj udarac sudbine se je staroga Lindingera na toliko kosnul, da mu je kaplja pala i on naglo umrl. Udova je iz tih podrtinah mogla toliko osloboditi, da je mogla malu krčmicu od-prijeti, u kojoj je liepa Marica svojom kelnerskom znanostju marljivo posluvala. Makar da su se još toliki obožavatelji približavali, ona je uvijek mislila samo na jednoga, koj se je na italjanskih ravninah i gorah za svoga cesara i za svoju domovinu, boril.

rebne sline za ceranje. Niti to nije dakle zdravo.

Človek si premišlja, da kaj bube iz sveta, ako bude to tak islo. Niti za soldate nenajdeju več prilične dečke i bogme za malo vrème bude tak, da budu se matere plakale zato zakaj njihov sin nije ostal za soldata. Mogle bi se i plakati, jer koj ostane za soldata on je još dečko, ali drugi svi su gingavi. Pak ipak se tē dečki brstiju po krēmah i tučeju si prsa da su oni dečki. Vraga ste vi dečki. Gingavci se, koji nisu vredni da sunce na tje svēti. Koj Vas ufa sa iti vu zimi vun iz hiže kaj defat? Zima mu je. Ali gledite Vaše oce. Vu tēnkim kaputu su hodili vu foringu po zimi, delali su tvrda, ako celu noć nesu spali niti je bilo nikaj. Ali dēnes vi dečurlija? Slabi ste gingavi ste mršavi ste, bedasti se. I nebude nā Vām božji blagoslov ako bude to tak islo. Mora zginitu on narod, kojega mladići su takve gingave babe.

Nasi stari su samo onda počeli živeti kad su bili dvadeset ili dvadesetpet ljet stari. Moramo otvoreno govoriti, da nas svaki razme. Nasi stari nisu se ni oženili, dok nisu bili 25 ljet stari. A dēnes? Mladost tam svrši, gde su nasi stari započeli. Kad je prinas muž 30 ljet star već nemore dēte imati sa ženom. Jer je slab, jer je gingav, izcecal se je dok je mladi bil. A kao bi najbolje znal življenje probati, onda se povehne i nemore nikaj. Zato je onda i tuliko razvuzdanih ženah jer muži su nemogući, žena drži šocke.

Ako žrebe zapregneju kada je dvē ljeta staro vu teveh, onda hitroma povingavi i na nikaj dojde. Ako dečko pokosta život prije kak mu je po Bogu dozvoljeno onda takajse povingavi. Jer vu onoj dobi nezna još zrelo misliti i sve hoće ljubiti, a to hitro jede i bez mere on se prejede, tak da potlam beteguje od toga.

Dragi mladići! Ja mislim da ste me razmili. Dosta sem vam otvoreno govoril, poboljšajte se. Najpredi stem sebi načinite lasen a zatem celomu človečanstvu.

Jedne večeri u kmeči, baš kad je krēmarića hotela svieću vužgati odpru se na jedan krat vrata sobe i jedan mladi soldat, kaprol Deutschmeister regimente (to je bečka regimenta), u kabanići zamotan stupi u sobu za pivce. Komaj da ga je Marica opazila, kad već skoči gore, pobieži knjem i griča ga: »Francek moj Francek!« ga miluje i kušaje. Pri tom naglom grljenju on cūkne bolno i zagrli Maricu samo desnom rukom, lievo je nosil u zamki. Na Maricino pitanje je pripoviedal, da e u bitki pri Novari, kad je svojega kapitana iz hrpe piemontezah oslobadjal i oslobodil, vpicil ga je jeden taljan bajunetom u ruku i ga težko ranil. Rana cijeli, ali ruka će mu doživotno ostati ukočena. Zato pak mu se teska na prsih velika sreberna kolajna za hrabrost. Kaprol je već prije postal.

Anda sad su se skupa vienčali. Francek je za miraz dobil liepa jednoprežna kola, bolje kočijica, te je sada i on samostalno fiakeroval, kak negda njegov otac.

Više godinah je prošlo, obojica su ostarela, zia vriemena su nastala, koja su zajedno trpljivo podnesli. To već drugčije u životu neide.

Jednog vuzmenog pondeljka je stari Francek, koj je već nemoćno svog jednoprežna ravnal, fiakeroval u Hietzing (bečki

KAJ JE NOVOGA?

Srečne vuzmene svetke željimo svim našim surednikom, čitateljem pretplatnikom i svakomu prijatelju našega lista. Naj dragi Bog da svakomu človeku zdravje, sreću i blagoslov Božji! Naj bude naš medjimurski narod srečan, blažen vu lēpoj Domovini Magjarskoj!

— **Žena kakti kopunar.** Vu Bottornya je prošlu nedelju se našel kopunar i to jedna žena oko 60 let stara. Ali ovoga kopunara su fletno susedi zapazili i na glas to dali žandarstvu, koji su prošlu nedelju iskali kokoš pri ovoj ženi i našli su ju. Kokoš je bila Biber Jurojova kokoš iz Bottornya. Vezda su ženu žandari javili kotarskomu sudu.

— **Mučilo vu Dorozsmi.** Iz Szegeda nam javiju sledeće: Lippai Jánosa dovica je žandarom vu Dorozmi javila, da su njoj do 5 kurun vu vrednosti meso vkrali. — Štražomešter je odmah dva žandare poslal, koji su najpredi Cziczelki Illésa i njegove tri sine vlovili, koja vredna familija je odmah valuala zločin i to, da su meso pri Hegedüs Mihályu na dvoru zakopali. — Žandari se odmah odpraviju na marov. Stupiju vu Hegedüsevu sobu, gde je otec s svojom familijom večerjal. Žandar se na njega rezdere, nek vkradjene stvari naprē da. Na nedužno i začudjeno pitanje, je žandar Hegedüsa tak vu obraz vudril, da je šterc skup opal. Sprestrašena deca počneju vikati, plakati, a žena moli za muža, koj je — akoprem siromak, ali navek posten bil. Nato je žandar ženu tak vu lice vudril, da ju je krv oblejala. S prekapanjem dvora nesu nikaj našli nego opt s Cziczelkiove i šterca Hegedüsa tukli. Na Cziczelkiova lazi su je naganjali do 30 kilometrov daleko i uvek bantualu Hegedüsa, po podplato na nogaj su ga s debelim porištom tukli, tak, da je siromak Hegedüs prosil žandara, nek ga rajši strel, nego naj ga ne muči, ar vmerje. Nazadnje se je zišla nedužnost Hegedüseva, kojega su

predvaraš) te se je od onud svojim trudnim konjičem vračal domov. Na jedan krat skoči pes lajavući pred konja, koj se je od toga preplašil, pričel je ritati te divlje biežati bez cilja. Badava se je stari Francek trudil konja svladati; njegovu ukočena lieva ruka nije imala jakosti, da desnu podupire. Konj bieži prama jednoj grabi — nastane lomljava, jedan krič — i kućiš, kola i konj su ležali pomiešani u grabi. Od nikuda pomoći!

Ali ipak! Dva jahaca su cestom u hitrom kasu dojahali k miestu nesreće. Po vanjštni sudec, bili su to dva višji officiri. Jedan odmah skoči sa konja i sidje u grabu dole.

»Za božju volju, baron« — vikne — »kak se vidi, pripetila se je velika nesreća, čoviek tu leži bez sviesti u omiljavici i ranjen pod kolu. Jasite hitro u Schönbrunn po liečnika i jedna kola!»

Ov drugi officir odjaše odmah te se za kratko vrieme povrati sa kolu, iz kojih nieki starovichen gospodin skoči, koj je odmah pričel unesrećenoga pretraživati. Ovaj bude hitro po svojih osloboditeljih izpod kolah van potegnut, te iz grabe van na cestu iznešen. »On leži u dubokoj omiljavici«, — veli liečnik — »niti nije čudo, — jer kako mi se čini — sdobljena mu je lieva ruka i noga.«

»Oh, to je žalostno!« — veli prvi offi-

oslobodili lancov i slobodno pustili, ali siromak je ležal kre puta vu jedni grabi, jer je nē mogel na noge stati. Na poruku je žena stacki došla po njega, ali koja ga nemogla vu pesku pelati. Nato ju je prosil, nek mu čizme zuje, da se po ceteroje od vleče do doma. Vu Dorozsmi i okolici je narod sav uzrujen proti žandari, na koje najstrogešu kaštigu zahležaju.

— **Gostoljubnost na dana Jožefa.** Dávidovics József je prošlo subotu svoje godovno obdržaval. Vu najjakšoj zabavi su se dva potepuha tam dolepli s imenom Török István i Zakócs József meštarski kalfi. — Na koncu zabavi je gazda Zakócs Józsefu stana dal, jer mu se je pretuzil, da se nema gde počinuti. Kad se je s dobrom hranom na trpanim žalucom vu toploj hiži i mehkoj postelji prespal, je vjutro rano ormara odprl i s 18 Korunami, dobrovoljnoga godovnjaka, zginul kak kafra.

— **Smrt, radi nepazljivosti.** Becsagi János vu Pécs stanujući general se je nē zdavnja oženil sa jednom Scholz Viola zvanom mladom dovicom iz Budapesta. — Ove dueve je vu kuhnji na špiritusu tea kuhala i poleg nepazljivosti njoj se je oprava vuzgala i doklam je muž na veliko viko van dobejžal i ogenj pogasil, je smrtne rane dobila. Na telegram su odmah roditelji došli iz Budapesta i kad je mati saznala, da njoj je kćer vumerla, je hitro strikrična pogutnula od velike žalosti i akoprēm su hitro vpamet vzeli i doktor njoj vračiva dal, vumlika je.

— **Vumerli plebanuš vu Priloku.** Doznajemo iz Priloka, da je Habus Mihály priločki plebanuš 36 let stari vumerl. On je bil sedem let kapelan vu Priloku, a onda pet let plebanuš, pak zbog prodekovanja svojega i paradne nature vsi ga jako radi jesu imeli i poštuvali. Svaki se je nadjal, da bude jako telo betega nadjaksalo, ali mu je hudi beteg vu bobrekih življenje skratil. Po celom Medjimurju bi je on svećenik dobro poznati, ar je još kakti priločki kapelan gore stal za ablegata. Na sprevod došlo je vnoغو ljudstvo i 18 svećenikov ravno na veliki četrek, ter su ga na zadnji put odpravili

cir tužno — »Hitro šnjim u kola pak u grad. Učinite doktore sve moguće na oslobodjenje siromaka. Gledajte, prsa mu kiti srebrna velika kolajna za hrabrost.«

Bez oklievanja dignu gospoda pazljivo unesrećenoga u kola. Sada Fran Posinger odpre oči i pogleda milosrdnomu officiru, koj mu je baš glavu u vanjuks ravnal, u lice. Iznenadjen tiho prošpaje: »Moj cesar!« — a zatim padne opet u nesviest.

Izbilja! — Bil je to plemenitoga srdca cesar, koj je tu kak evangeliumski samaritanc dieloval. On je Posingera dal u grad Schönbrunn odpeljati te ga po svojoj družini dvoriti i njegovati, a po svojem tielesnom liečniku vraciti.

Zalibože, umietnost liečnička je ravnić unesrećenoga mogla od smrti osloboditi, ali nije mogla lievu ruku i nogu sačuvati, koje dvoje je bilo na više miestih prelomljeno i strašno ozliedjeno. Obodvoje, ruka i noga morala je biti amputirana iliti odrezana. Sad je bilo fiakerovanju kraj i konac; a najmre pako, jer je konj svojim padom u grabu se tako pobil, da je na miestu vparnul a kočija je po grabi ležala u sto komadah.

I opet je cesar pomogel. On je tomu negdašnjemu hrabromu Deutschmeister-kaprolu odredil primiernu penziju, — em su si bili »commilitoues« — to je kakti conacho-

na ono mesto, kam je pokojnik tulike i tulike čez 12 let sprejaval. Spomenek mu je vu Medjumurju neizbrisljivi. Poveda se, da buou sv. gjurski plebanuš Peczek György prilocku faru dobili, a pak nekoi vele, da bi brčas dekanovski Ehrenreich Nándor imeli najvekse ufanje; a govori se i to, kaj budu Priločanci z deputacijom išli grofa prositi, da bi faru Percsics Ferenc železnički svećenik, kakti domaci sin nastupil.

— **Jeden stari tat.** Radojčević József je negda za vrme Ráday-a bil žandar. Jako je bil onda na glasu, jer je vnogo zivanov prijel. Vezda je već 70 ljet star. Ali vezda je on stupil vu nesreću i gréh. Pri Nové Róza ženi vu Szegeđu je netko prevalil vu slan i 400 korun odnesel. Zatem je Radojčević dobro počel živeti i zato su na njega imali sumlju. I prijeli su ga i on je valoval da je on vkral. Vidite na kaj dojde jeden glasoviti žandar.

— **Telo bez glave.** Kak iz Baszkida javljaju tam su na polju jedno mrtvo telo našli bez glave. Ustanovili su da se Lazor Péter zove iz Kertésztelep zvane občine je. On je čez hatar pomagat one, koji vu Ameriku idu, pak zato se more misliti da su ga ovi skoncali.

— **Kralji pred sultanom.** Srbski i bolgarski kralj su negda bili kmeti sultanovi. A sada evu dojdú pred sultana kak slobodni kralji, slobodnog orsaga. Najme Bulgarski kralj Ferdinand je već i pred sultanom i čuje se da je jako lépo dočekan A srbski kralj je sada vu Pétervaru, spunila se mu je želja da more videti cara, zatem bude išel vu Tursku k sultanu, da ga pohodi. Veliju novine da se tomu jako neveseluju turki.

— **Vkrale su dčete.** Vu Berlinu se je pred nekojim dnevom dogodil ovaj znameniti slučaj. Pred stan Zawalinski familije su se dopeljale dve fino oblećene gospe, pak su odnesle sobom 5 ljet staro dete, koje je pri Zawalinskim bilo vu hranbi. Izmed ženah je jedna rekla, da je ona mali detčta. A to nije istina, jer mati je vu Hanoveru zamožna za jednoga inžinira.

rarlci, koji u isto vrieme zajedno u istu školu hode. I cesar i Pošinger su zajedno u isto vrieme bili u istom mestu prvi krat u vatri, 6-a Majusa 1848, pri Santa Lucia. A još ktomu je pri Novari Pošinger spasil svojega kapitana iz ruk neprijateljskih, — i anda je penzijicu zaslužil.

Pošinger je i danas živ. On je našega kralja vršnjak. On svojom drvenom lievom nogom, bez lieve ruke, svake godine na vazmeni ponedeljak šepesa van u Schönbrunn, tamo se pri glavni vrtah postavi te se neda od onud nisi po istom dvorskom žandar daru odpraviti, dok svoga cesara nevidi. Došlo je već takovom zgodom i do riećkanja med Pošingerom i žandarom, ali Pošinger je ostal obladavec, jer se konačno žandar ipak nije ufal predaleko upustiti sa invalidom, kojemu se na prsih leska ratna kolajna i velika kolajna za hrabrost. Kada pak je potlam cesar izašel iz grada van na šetnju, a Pošinger ga je pred vrati po soldački salutirajuć pozdravil, cesar pak mu smiešeci se od salutira, onda je žandar mogel videti, da se ova dva poznadu . . .

Em. Kollay.

Vuzem.

Protuletje je. Prebudjivanje spavajuće, mrtve naravi. Nega žalosti, nega veselja. Iz daleka putujuće ptice, kada se podizaju prama visini veselom pesnicom slaviju gospona Svemogućega.

Vuzem je. Uskrnuće bezkrajne ljubavi i mira. Uskrnuće sina Človečanskoga, našega preljubljenoga Zveličitelja Jezusa Kristuša, koj je za nas neizmerne muke trpel i smrt podnesel, ali za kojega se ti Dragi kršćenik svaki čas i vnuogput tak lahko spozabiš, dapače zbantuješ, psuješ i kojega prodaš! Svaka duša mora, da se vu svoju nurašnost krene i da pobožno premisljavati more, — izključi iz srca svojega terha sdvojnosti; zabi žuhko žalost, vusta mu se ne odpreju na blaž uosti gréh.

Zdvojni, koj se vu praž zemlje hiti; — pravičen, koj faliti more; — pošten, kojega se trsiju s blatom jala nahitati; zločinec, dober; grěšnik, mišorsden; svi podigneju pobožno misel prama našemu svemogućenom, nebeskomu Gospodinu, na dan goristajanja našega ljubljenoga Zveličitelja, koj je obladal smrt i vu srce sdvojnih, preganjanih i zmucenih je vugodno kiticu pobožne — zaufanosti zasadił.

Pobožne, ali i razveselujuće popěvke se blagoglasiju vu nebu, koje na nekoje vrme i zgubljenem ovčicam srce sa vugodnim balžanom pobožnosti obležuju.

Kristuš se je gori stal! Alleluja! Pogledajmo samo vu 33-to godinu Kristuševoга življenja! Kaj vidimo tam s našemi duševnim očmi?

Vidimo, da s visoko zdigjenom glavom, gizdavim obrazom, nadutemi prsami stoji židovski aldovnik vu jeruzal- mskoj cirкви pred skrinjom mira — božjega; — oči preobrača i vživa Davidove psalmuše lukav Farizeuš; — iz visoke palače, vu omamljavući duhi dragog cvětja ruga se na varoš Pilat; — vu kralah najbedasteše lėnosti se spinja rimski sluga, Herodeš; — bežbrično se valja po vulticah i gizda se vu dragoj opravi narod Izraelski.

Něma ga, koj bi porušil Salamonovo cirkvu; — něma ga, koj bi naroda vu glupost zapelajućem larvu s glave vtregel; — něma ga, koj bi juše zahtěval siromasčomu narodu, — něma ga, koj bi opaminjal kralja na nyegove dužnosti; — něma ga, koj bi grėhe ljudstva odkril; — něma ga, koj bi iz cirkve kufare još jedenkrat vun natiral. Jezus, sin Božji, tam leži vu grobu, pod pečatom i stražom vojništva.

Sa nagjenom i zamisljenom glavom, suznatemi očmi, terpečim obrazom, drhtajućem srdcem sediju skruti apostoli razpetoga Meštra, vu jednoj temnoj špilji, jedne visoke pečine.

Nije moći znati koja je vekša kmica: tuga, koja njim je dušu zavzela; ili zdvojnost, koja njim dojučučnost obstere. Slabi Arak dojučučne zaufanosti njim je ve temneši, kak blėda nočna svetiljka.

»Za kratko vrme — i nebudete videli Sina človečanskoga; za kratko vrme i opet budelevideli njega!« — »Ako se vreme spuni opet dojdem.« To je vugodno vračtvo na batrivost zdvojnim srdcam.

Oh, ali gda se ta vremena spuniju! Koliko je to: za kratko vrme? I ako se vremena spuniju, jeli bude došel?

Vlast i lukava zločestoča se uznosito nasměhava, neće verovati, da je pod snežnem kupu život, da, kada vreme dojde, naj mirneše spavajuča voda najdeblješo ledveno — koru na komadiće spotere. Ne verje, da za

oblake skrito sunce opet presvėti i mrtvu narav prebudu

Ali tiho, — kaj je to? Strašen sum ide od jednoga kraja svėta do drugoga.

»Kamen nije tam!« čuje — iz daleka — glas glavni aldovnik i skrinja mira popuca.

»Grob je prazen!« čuje, vu svetloj i visokoj palači kralj i prestrašeno skoči gor. »Mešaša něma ovdil!« čuju apostoli, kojem vere i zaufanost krėpost čvaplja vu žalostno i sdvojeno srce.

»Gori se je stal!« narod i hiti se na kolena.

Prignimo se i mi, pek rećemo: moj grėh, moj grėh, moj preveliki grėh! Krenimo se vu našu dušu i premisljavajmo o našoj, lahko na grėh gibajućoj, slaboj duši.

Preplašeni peter ga je samo triputa zatajil. A ti dragi kršćenik s mislenjem, govorenjem i činjenjem, kolikoputa si ga zatajil, grdil, pluskal onoga, koj tebe zagovarja, brani, podopira, nadeli s onom Božanskom milostjumu, da misliš, govoriti i činiti moreš: koj te s radostjom i ljubavjom čeka, na desnici Otca Boga svemogućega vu on svėt, kojega ti svojom neizmernom mukom preskrbel.

»Gori se je stal!« Ove reći znameniju: da vu naravi nema smrti, da pravicu zaništiti ne moći; svedoči da je Božjoj svemogućnosti čeli svėt menje, kak nam — nevidljivi prašek. Vumremo i mi, ali neprestano živi svaki dalje vu onom blaženstvu ili prokletstvu, koju si je vu svojem življenju prisrbel i zaslužil.

»Odprosti njim gospodine, ar neznaju kaj činiju!«

Odpraščajmo i mi dužnikom našim, koji nećuju znati, gda nas bantujuju i tak se bude naša pobožna popěvka po trakih nebeske sjajnosti podigla do najvećše ljubavi našega Zveličitelja, koj nam je preskrbel diku nebesku i koj nas s ljubavjom čeka vu vekovečno blaženstvo.

Vu ovom smislu želimo našem dragem i poštuvanem čitateljem ljubeznu, mirnu, zadovoljnu i srećnu Alleluju!

Pataki Viktor.

Kaj sve more znati jeden urednik?

Jeden naš vredni čitatelj je napisal kaj sve mora znati jeden urednik. Istinu ima vu svem naš g. čitatelj, ali to još mu moremo reći, da ako urednik mora sve znati, onda stoga proizhadja, da mu ljudi sve javiju kaj se gde vu selu pripeti, da mu svoje nevolje i tuge pišeju, da tak more i on najti vračtvo, ako je moguće. Članka niže damo na svetlo vu čelosti:

Moje misli.

Kaj da je sve urednik (iliti novinar)? On je univerzalno bitje da toliko znađe, i mora znati. Urednik piše sve ono, kaj znađe i kaj neznade, on je junak na celom polju človečje znanosti. On je Doktor ako ravno ga nije, akademički senat svečano, promoviran. On je sudac, koj mora da sudi, ali zajedno i fiskaliuš v jedni osobi, kakti Doktor vraci rane za sešne i narodne — kao navučitelj naroda, kak dober šnajder nuca svoje škarnje, kak tišlar nuca svoj hoblč, da dela glatko. Knigovezar, koje sve lepo smoli skup. Kakti lovec za dnevnimi novosti. Dosta krat treba, da postane ribič, koj ribari vkalnom. On je dober slikar koj mora svako stvar dobro i lépo naslikati svojim čitateljem. Iz-

vrsten poljedelavec, govornik, i predikator, koj seja dobro seme. Kak kritik, koj skrbi, da se koji ne prenese. Kak kovač, tak on buhle po zločestih stvarih doklam se zlo nepopravi. Kak dober domorođec ponuja svojim gostom čisto vino v kupicah.

Uredniki su Pioneri napretka, kak hacari vužeju občinstvo od njihovoga dela se osvetliju vnoge glave; oni su umetniki, pesniki, pisatelji, stamicari, koji okrešeju vnoge neumnosti; kak turski barberi, koji ne ostavljaju nijednoga lasa na glavi svojemu protivniku. Kak viličeni pometaci, moraju svet očistiti od smeti; kak vodonošci moraju grabiti iz morja življenja. Oni su Politični brodari, koji moraju paziti da se brod ne zasede. Kak stražari, se moraju brigati za narod i Domovinu i odmah javiti, kada se bliža neprijatelj Urednik je sve svemu i posvud, zato nje pozdravlja:

Veščički kmet

Pesem protuljetna.

*Hladna mi je noćka, lépi nam je dón,
Hodi k meni Draga, nekaj ti povém,
Stani mi se gori, večku mi govori,
Ja sam vu žalosti, veselo govori,*

*Naj mi tuguvatí, Golobek ljubljeni,
Golobek ljubljeni, tulipan čerljeni,
Rasla bu nam ruža, vu malim verčaku,
Vu malim verčaku, šipek vu obluku.*

*Tulipan čerljeni, Golobek ljubljeni,
Naj se povehnuti klinčec razvljeni,
Sadila sam cvét i kitu ružmarina,
Rasla vu obluku, da ne škodi zima.*

*Poveč meni Draga, koje tvoje ime,
Koje tvoje ime, za kém srce gine
vu dne i vu noći tužno si zdihavam
Tužno si zdihavam, zate se zmišljam*

*Meni ti je ime Maroší Marica,
Maroší Marica, modra šolica,
Maroší Marica lépo ime tvoje,
Dej mi zapopévaj mile pesme moje.*

*Zapopévaj Maro, da te gora čuje
Date gora čuje, i to Medjimurje
Jasam ti ružica, z imenom Marica
Goloba si sovezem, al mu ime neznam.*

*Ljepu bi ga zvala, daj mu ime znala,
Daj mu ime znala, kaj mu ruku dala,
Meni ti je ime, ružmarin kitica
ružmarin kitica, Maroší Marica*

*Maroší Marica, moja buš gerlica,
Tužnoga večera, vesela zorica
Kad mi zorja vsehne tak mi Maro zdohne
Vu žalosti srce za gerlicu vsehne.*

*Niti ga je bilo, niti ga je bude
Takove ljubavi, kak ju ljudi vode
sišla je zorica vžalosti Marica
Jesenska ružica, službena Marica*

Pisal: Novák Mátýás Bottornya

Nekaj za kratak čas.

Isrina plešivoga človeka.

Jen plešivi gazda je ne imel vekšu srditost, kak ako je las našel vu juhi Jenpot se takaj tak pripelilo i on srdito vudri po stolu, tak da su tanjeri i kupice tancale.

Žena (na veliko ruženje dobeži v hižu)
»Kaj ti je dragi moj stari?«

Plešivi gospon: Sem gledí! Kak se naj človek srdil Denes sem opet las našel v juhi! Dabi ja bil sakačica, to se sigurno nebi pripetilo.

Neje razmel zapoved.

Siklai oberleidinand k soldatu: »Franc sem pazi! denes ob poldvanajsti vuri moram iti k gosponu majoru vu vizite Nego predi imam posla, vu menaž kancelariji, odnesimi tam kapu i nove cipele, — za frtal vure bom i ja tam. Si razmel?«

Franc: »Razmel sem, Gospon oberleidinand!«

Za deset minut je Franc bil vu kasarni i pokuca po vratu majorovoga stana. Vrata je majorova kei Ella odprla.

»Lepo njih daju pozdraviti gospon oberleidinand« — veli Franc i nudi frajlici zdovu kapu i šolce, velec »kapa i šolci su tu, a gospon oberlajdinand odmah dojdeju.«

Urednikovi odgovori.

Našim poštuvanim čitateljom dajemo na znanje da budemo svaku nedelju na ovim mestu odgovor dali svakomu, koj se k nam obrne sa kakvim gud pitanjem. Zato si svaki naj svoje ime lépo podpiše da budemo mogli znati tko je to, koj pita kaj od nas. Nekoji budu morebiti čekati morali na odgovor, ali to jim naj nezeme volju, jer morebiti pitanje, koje moramo razsvetliti je težkeše, pak zato nam više posla da, dok ili po zakonskih knjigah ili od vučenih za to ljudih dobimo odgovor. Za atres je dosta ako se piše: „Gosp. Urednik „Medjimurja“ Csáktornya.“

Naši odgovori budu takvi, da bude se svaki mogel nekaj navčiti iz njih. Zato je naj svaki navček dobro prečita.

Veščički kmet. Pozdrav kojega ste vu denešnjim broju pisali uredniko vam jako zahvalujemo. Vidite da jesu medjimurci, koji prerazumeju, da je težko delo urednik biti. Jer urednik mora svakomu po volji delati, a ipak navek mora istinu govoriti. Samo već to je težko. Ali urednik svoje delo samo tak more vu redu svršavati, ako ima dosta pomoćnikov i ako ima dosta dobrih ljudih, koji njegovoga lista i njegove misli širju med narod. Naš list se za narod bori, naroda podučava, zato bi dobro bilo ako bi svaki koji je samo moguće predplatil na naš list vu drugih mestah je navada da jih više skup stane i tak si prištelaju novine. Vašoj ljubavi i dobroj želji se zahvalujemo i želimo vam srečne svetke.

Novak M. Dobili smo je glas i pesmu. Sve dojde vu rovine. Pozdrav i srečne svetke! *Svim našim dopisnikom željimo srečne svetke.*

Gabona árak. — Ciena litka.

mmázsa	1 m-cent,	kor. fill.
Buza alsórendű	Pšenica	24 00 —
Rozs	Hrč	14 50 —
Árpa	Žečmen	12 00 —
Zab	Zob	12 50 —
Kukoricza	Kuruza nova	12 52 —
Fehér bab új	Grah beli	18 20 —
Sárga bab	„ žuti	15 70 —
Vegyes bab	„ zmėsán	14 20 —
Kendermag	Konopljeno seme	20 00 —
Lenmag	Len	21 50 —
Tökmag	Koščice	27 00 —
Bükköny.	Grahorka	13 50 —

Hirdetések.

Védjegy: „Horgony“

**A Lininter. Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**
patéka

egy régiónak bisonyult háziasszer, mely már sok év óta legjobb bedörzsolésnek bizonyult kúszvényél, oszónál és meghűtésnél.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csak olyan eredeti üvegek fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és ügyszólván minden gyógyszer-tárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszeriára az „Arany országhoz“, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Ambros Jstván pékkmesternél
Stridóváron

egy tanonc

azonnal felvétetik.

Pri
Ambros Jstván pékarskimeštru
u Stridováru

jeden učeník

se odmah goriprime.

787 1—1

A legjobb padlóház

FRITZELAKK

TARTÓS! :: ELEGÁNS!
:: KÍADÓS!
I HASZNÁLATBAN A LEGOLCSÓBBI

Tudományos lapokban az egészségügyi szabályoknak megfelelő összeállításánál fogva dicsézőleg felemlítve.

Kapható Csáktornyan: GRANER TESTVÉREKNÉL.

: HIRDETÉSEKET :

FELVESZ

: E LAP :

KIADÓHIVATALA.

Számítalan elő díjakkal és díszoklevelekkel kitüntetve

Kalmár és Engel

motor és gépgyára

Budapest V., Lipót-körút 22.

Ajánlja egy cséplőgép, mint malomüzemre leggyazzerűbb benzinmotorjait, benzinlokomobiljait, valamint szivógázmotorjait, melyet V., Lipót-körút 22. bármikor üzemben megtekinthetők.

Teljes jótállás kitűnő cséplésért!
Egyedül létező újdonság!

Ezen motorok egyenletes járásaak és bámulatos egyszerű szerkezetük folytán bármely legjáratlanabb ember által is azonnal könnyen kezelhetők.

Árjegyzék ingyen és bérmentve!
Olcsó árak részletfizetésre!

Szőlő-oltvány

szőlőveaszöről és borról NAGY KÉPES ÁRJEGY-ZÉKEMET

INGYEN

és bérmentve küldöm meg, a ki címét tudatja. Ezen könyvet még az is kérje, a ki rendelni nem akar, mert ebből megtanulhatja a szőlőtelepítést a emellett sok szőlőkép van benne. Szőlő oltványokból és más egyéb európai és amerikai sima és gyökereke veaszörőköl, a világ-hírű Delaware-ből állandón több millió készlet eladó. olcsó ár mellett. Több ezer ellen-merő levél közte több hercegi és grófi uradalomtól.

Cím:

Szücs Sándor Fia, szőlőtelepe
BIHARDIÓSZÉG. 652 22-24

Bolinder

nyersolajmotorok
nyersolajlokomobilok

csak

Szabó Emil és Társa cégne

Budapest, V., Ferencz József-tér 6. szám
(Gresham-palota, a lánchíddal szemben) kaphatók.

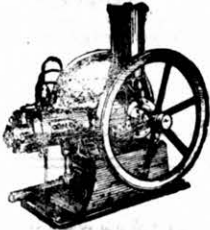
Sürgőnycim
Szabóék
Budapest.

Telefon
76-48.

Szivógázmotorok. : Benzinmotorok.
Cséplőgépek. : Malomberendezések.
7602-15 Árjegyzék ingyen és bérmentve

CLIMAX

nyersolajmotorok és lokomobilok

Legjobb és legolcsóbb hajtóerő mezőgazdasági és ipari célokra.

Nincs robbanási veszély!

se pénzügyöri ellenőrzés. Elsőrangú referenciák.

BACHRICH ÉS TÁRSA

BUDAPEST : WIEN : HAMBURG

MOTORGYÁR

Wien, XIX/7, Heiligenstädtlerstrasse 83.

Magyarországi mintaraktár és iroda:

Budapest, V., Szabadság-tér 17. (Tölgsepalota.)

Használjon Nagysád FÖLDES-féle

MARGIT-CRÈMET,

hogy arca tisztja, üde és bájos legyen!!

A Földes-féle Margit-Crème a főrangú hölgyeknek is kedvenc széplítő szere, az egész világon el van terjedve

Páratlan hatása szerencsés összeállításában rejlik, a bőr azonnal felveszi és kiváló hatása már pár óra alatt észlelhető.

Mivel a Földes-féle Margit-Crèmet utánozzák és hamisítják, tessék eredeti védjegygyel lezár dobozt elfogadni, mert csak ilyen készítményt vállal a készítő mindennemű felelősséget.

A Földes-féle Margit-Crème ártalmatlan, zsírtalan, vegtiszta készítmény.

A bőr mindennemű tisztálattalanságát, szeplőt, pattanást, mitesszert, máljoltot, ráncokat stb. gyorsan és biztosan eltávolít. Nemesak az arc-bőr, hanem a nyak, váll és kéz fehéritésére és szépítésére is legalkalmasabb. Nagy téglja a kor, kicsi a kor. minden gyogytárban és drogériában.

Készíti és pos án küldi:

FÖLDES KELEMEN GYÓGYSZERÉSZ ARADON.

Kapható Csáktornya: PETHŐ JENŐ gyogytárban.

Pionica községben
(verőczei járas)

18 hold termőföld

(6 hold kaszálót, két házhe-lyet, szőlőt, gyümölcsösöt, szántó-földet foglal magában)

eladó.

Bővebbet az Eszék-rétfalui ref. tanítónál vagy a jegyzőnél.

Aki butort

BUDAPESTEN AKAR VÁSÁROLNI,

saját érdekében cselekszik, ha vásárlás előtt megtekinti a

„BUDAPESTI ASZTALOS IPARTESTÜLET“

védnöksége alatt álló

BUTORCSARNOK ÉS HITELSZÖVETKEZET

áruacsarnokai, melyek a következő helyeken vannak:

VIII., József-köru 28. sz. (Békcsovis-utca sarkán).

IV., Ferencziek-ere I. sz. (a királyi bértalotában).

Ezen szövetkezet az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja s ennek felügyelete alatt áll.

Vásárlási kényeszer teljesen kizárva. Stíluszerű, modern lakberendezések.

Jutányos árak! Szavatosság az áru minőségeért.

Az áruacsarnokba kizárólag első rangu buda-pesti asztalosok és kárpitosok dolgoznak.

668 9-16

ÁRLEJTÉSI HIRDETÉS.

A bántornyai róm. katolikus

iskola építési munkának biztosítására

az iskolaszék 1910. április hó 4-én d. u. 3 órára a bántornyai iskolaépületben versenytárgyalást hirdet.

Nevezett építkezés kőmives, ács, bádogos, asztalos munkái a költségjegyzékben 30662 korona 50 fillérben vannak feltüntetve.

Az összes munkálatra (tehát nem külön a kőmives, külön a bádogos stb. munkára) teendő meg e 10% biztosítékkal ellátott zárt ajánlat nálam, ahol a terv, a költségvetés és az árlejtési egyéb feltételek bármikor megtekinthetők.

Bántornya, 1910. március hó 22-én.

786 1-1

Szalay István, plébános, iskolaszéki elnök.

1910-es modellünk újításai:
Intenzív lángzó, mely gyorsan forral és kevés szeszt fogyaszt.
Erős alkatrészek, melyek kicserélhetők és tisztíthatók.
Művészi kivitel (modern stílus).
Galvanizált bronz szímsés.
Hozzáadva a „Rops” biztonságági gyorsfűző eddigi előnyeit, a

„Rops” 1910
a jelenkor legszebb, legtarthatóbb, legbiztosabb és legtakarékosabb asztali tűzhelye. Ha féldél, alszszik. A szesz ki nem folyhat!

Ára Budapesten: 4—korona.
Régi használt példányokat a gyár 2. K 50. f. raffleszással 1910-es modellre cseréli át.

Kapható minden szakmába vágó üzletben.

„Rops” Fémárúgyár Részvénytársaság
Budapest, V. Váci-út 74/9.

Helybelli elárusítók:

Rosenberg Rezső, Weisz Sándor, Mráz Test-
601 31—50 vérek, Bernyák Károly utóda.

Képviselek vidéken keresztetnek.

895/1k. 9010 Arverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. járásbírósg közhírré teszi, hogy Wollák Rezső csáktornyai ügyvéd által képviselt Sztojók Imre végrehajthatónak lapányi lakosnak, öz. Sztternád Józselné szül. Poszedi Ágotha lapányi lakos gyám által képviselt kisk. Sztternád Mária, Iván, István, József, lapányi lakos végrehajtást szenvedettek elleni 51 kor. 40 fill. hátralékos tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést az 1881. LX. l. c. 144. és 146. §§-ai alapján elrendelte minek folytán végrehajthatónak 51 kor. 40 fill. hátralékos tőke, ennek 1909 évi január hó 13-tól járó 5% kamatai, 19 kor. árverés kérelmi, 11 kor. ujab árverés kérelmi, továbbá 11 kor. jelen árverés kérelmi és a meg felmerülő költségekből álló követelése kielégítése végelt a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. járásbírósg területéhez tartozó és a lapányi 231 sz. tkvben 4 hrz. sz. ingatlannak a kisk. végrehajtást szenvedettekkel illető 1/4. öd része 1450 kor. becsáron

1910. évi április hó 13 napjának d. o. 10 órákor

Lapányi község házánál Wollák Rezső ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános bírói árverésen eladatni fog.

Kikiállási ár a fentebb kitled becsár, melynek felénél alacsonyabb áron az ingatlan el nem adható.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni és pedig 146 kor.

Vevő köteles a vételért három egyenlő részben mégpedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt a másodikat ugyanattól 45 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 60 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverési napról számítandó 5% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Csáktornya, 1910. február hó 27. 784

Millió háziasszonyak tisztítanak

Globus

Fém tisztítókivonatal

mely a legjobb Fém tisztítószer a világon.

Szőlősgazdák!

- Homokon és kötött földön. -

A ki borait mindenkor jó áron és hamar akarja eladni, ütessen Delaware szőlőt szántóföldekre is, és ha a hiányzó tőkét ezzel pótolja, az ilyen vegyes bor oly finom lesz, hogy drágán és hamar elkel.

Ezt bizonyítjuk, kik már termeljük és bizonyítják a nagy borkereskedők, a kik 60—80 koronáért is megveszik hektóját, ha százszor hoid lyent teremne is. Permetezés nélkül a mult évben is perenosporától mentes nagy termést adott (holdanként 35 hektó).

Vesszőről árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagy Gábor szőlőnagybirtokos Kóly Bihar-m.

Posta, távirat és távbeszélő állomás.

Levelezés: magyar, román, horvát, szerb és német nyelven.

STOCK-COGNAC MEDICINAL

szavatolt valódi borpárlat

Camis és Stock

gőzparoló telepéből,

Barcola.

COGNAC-gőzfőzde, állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben!

Országos Gazdasági Bank Részvénytársaság
ZALAEGRSZEGI FIÓK

Árúosztálya

vásárol és elad mindennemű gabonákat, gyapjút, gazdasági terményeket.

Kizárólagos képviselőlet Masszey-Harris canadai arató, fűkaszaló és marokrakógépekben.

Magyar királyi államvasutak gépgyára kerületi képviselőlete.

Előnyös árak és jutányos feltételek mellett szállít:

kartelenkívuili műtrágyákat, korpát, mesterséges takarmányokat, rézgálicot.

Előleget nyújt nyersterményekre és váltóra.

Tőzsdemegbizásokat elfogad.

Ügynökök felvétetnek.

Első wieni férfi- női es gyermekruha raktár

R. ROSENBERGER

(ezelőtt Alois Kürschner)

VARAŽDIN, Dráva-útca 3.

Értesítés. Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy különben is **dúsan felszerelt raktáramat, válogatott ujdonságokkal** u. m.: női paletók, kabátok, kosztümök, aljak, átvétők és kimonó gallérok, továbbá férföltönyök, felöltők, mindennemű gyermekruhák nagy mennyiségével láttam el, úgy hogy azon kellemes helyzetben vagyok:

szolid jutányos árért, igen jeles árút adhatni.

Szíves megrendeléseiket kérve, maradok

kiváló tisztelettel

783 2-3

R. ROSENBERGER (ezelőtt Alois Kürschner).

A

legtartalmasabb

legelőkelőbb

legjobb

napilap

„ AZ UJSÁG „

Budapesten.

Egy évre 28 korona, félévre 14 korona, negyedévre 7 korona,
egy hónapra 2 korona 40 fillér.

Egyes példány ára 10 fillér. - Vasárnapi szám ára 20 fillér.

